

استراتژی‌های مدیریت بیماری‌های گیاهی

اصولی هدایت نموده که از آن همواره در برخورد با مسائل و مشکلات نوظهور استفاده کرده‌ایم.

اولین اقدامات در معرفی اصول مدیریت بیماری‌های گیاهی توسط وتزل در سال ۱۹۲۹ انجام شد که در ادامه دانشمندان دیگری تغییراتی را در آن ایجاد کردند و این اصول، توسط اکثر جوامع علمی بخش کشاورزی پذیرفته شده است. خلاصه این اصول قراردادی سنتی است که توسط علوم آکادمیک ملی ایالات متحده در سال ۱۹۶۸ به شرح ذیل تصویب شده است:

Avoidance (اجتناب): جلوگیری از شیوع بیماری با انتخاب زمانی از سال یا یک مکان ویژه، جاییکه آنجا اثری از مایه تلقیح عامل بیماری وجود ندارد یا محیط برای ایجاد آلودگی آن مناسب نیست.

Exclusion (منع ورود): جلوگیری از ورود عامل بیماری.

Eradication (ریشه کنی): نابود، تخریب یا غیر فعال کردن عامل بیمارگر.

از زمان شروع فعالیت‌های کشاورزی به دست بشر، همواره یک نوع جدال و تقابل در فعالیت‌های کشاورزی برای دستیابی به محصول با راندمان بالا در مقابل عوامل آزاردهنده محیطی در مسیر تولید این محصولات وجود داشته است. در ادامه کشف برخی از این عوامل ایجاد کننده خسارت در گیاهان به خصوص شناسایی پاتوژنها (عوامل بیماری‌زا) پرداخته می‌شود. در قرن نوزدهم، دانش بشر، نسبت به چگونگی برهم کنش و رابطه بین گیاه و عامل بیمارگر و همچنین دستیابی به روش‌های مدیریت آنها رشد چشمگیری داشته است.

عصاره این مجموعه علوم اکتسابی تجمیعی بشر از یافته‌ها و نقش عوامل بیماری‌زا در طبیعت، ما را به

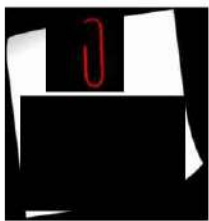
جلوگیری و نابود سازی و تخریب استفاده شده که معنای آن با هدف صفر کردن حضور عامل بیماری است که در کنترل عامل بیمارگر و در اجرا تقریباً این مسئله عملیاتی نیست و در بیشتر مواقع نیز اصولاً امکانپذیر نمی‌باشد. چرا که به واقع نیازی به نابودسازی کامل یک عامل بیماری نیست و فقط می‌بایست تلاش گردد فرآیند توسعه بیماری را تا آستانه خسارت اقتصادی کاهش داد و نهایتاً بهتر است به جای استفاده از واژه کنترل از کلمه مدیریت در برخورد با عوامل بیمارگر استفاده گردد.

Protection (محافظت): جلوگیری از آلودگی با یک سم یا هر وسیله ممانعت کننده از ایجاد آلودگی توسط عامل بیمارگر.

Resistance (مقاومت): بهره‌گیری از ارقام متحمل یا مقاوم برای جلوگیری از خسارت ناشی از بیماری.

Therapy (درمان): معالجه گیاهان آلوده.

اگرچه اصول فوق از سال ۱۹۲۹ تا به امروز معتبر بوده اما در بیان و برداشت مفهوم امروزی آن در مدیریت بیماری‌های گیاهی بعضی نواقص احساس می‌شود. اول آنکه در این اصول از کلمات قطعی مثل ممانعت،

طراحی بانک بذر

اتاق‌های خشک کردن بذر

مهندس آیدین حسر

خشک کردن موثر پیش از ذخیره‌سازی سرد (Cold storage)، کلید موفقیت نگهداری طولانی مدت بذور است. خشک کردن بذور، طول عمر آنها را افزوده و اجازه می‌دهد بذور، دماهای پائین را تحمل کند، ضمن آنکه از جوانه‌زنی آنها جلوگیری کرده و حمله عوامل بیمارگر را کاهش می‌دهد.